

Stoj! Stoj! Trenotek prelesti,
 ne daj oddehniti se misli boječi,
 ne pusti zmagavati varani sreči —
 raztepi obraz in ga tiraj po cesti,
 po cesti, brezzvezdni — do križa!
 in dete boječe in dete veselo,
 kot jagnje ročice bo vdano razpelo:
 Vem, vem, a trd je, kdor cilju se bliža.

Pavel Golia :

Pevec.

Kdo se s skrivnostjo svoboden pogovarja,
 a s sužnjo disciplino stopa v eni vrsti,
 ko misli obrazuje, pojme krsti?
 Vesoljnega poslanec poglavarja,
 pevec, ki v tihi, vzneseni minuti
 cilje bežečih dni zasluti
 in poznim vnukom vrednote vstvarja.

Pepelnična sredo.

Prijatelj, čuj!
 Sledi obleko pisano,
 umij z obraza šminko,
 natakni zopet skisano
 vsakdanjo krinko
 in ne žaluj!
 Saj ta finale
 še ne zaključi šale.
 Med pustoma ostaneš dvema
 vendar le vedno — šema,
 sebi in drugim tuj.

